

е запазена една нотариална декларация, направена въ София и после допълнително изпратена въ Дубровникъ, съ която Радо ди Франческо Браила удостоверява, че е прегледалъ всички книжа и е напълно удовлетворенъ отъ Матео Балунчинъ. За свидетели сж подписали Франческо Ранина и Франческо Бергамини¹⁾.

Едно отъ последнитъ завещания на софийскитъ дубровчани е това на Винченцо Вентура, направено презъ 1671 г. въ София. Той оставилъ голъми парични дарения на църквитъ въ Дубровникъ, Чипровецъ и на софийския капеланъ Георги²⁾. Въ съдружие съ Филипо Сантули той притежавалъ голъмо количество кожи. За епитропи били опредѣлени софийскитъ търговци Франческо Ранина, Филипо Сантули, Деметрио ди Стефано и Стефано ди Винченцо. Свидетели сж му били Матео Балунчинъ и Франческо Стефано³⁾.

Презъ сжщата 1671 г. дубровчанина Флорио ди Андреа Жилбати⁴⁾, отъ София изпратилъ едно писмо въ Дубровникъ.

Презъ тази епоха София се споменава повече като центъръ, отъ гдето дубровчанитъ сж наблюдавали движението на турскитъ войски къмъ северъ. Като главенъ градъ на Румелия тукъ било седалището на висши турски власти, съ които дубровчанитъ поддържали връзка за запазване даденитъ имъ привилегии, както и за събиране сведения за мѣстопробиванieto на султана и великия везиръ. Отъ 23 май 1672 г. е запазено едно писмо на Франческо Ранина, съ което той съобщава въ Дубровникъ за похода на турскитъ войски къмъ Дунава срещу поляцитъ⁵⁾.

Презъ следующата 1673 г. презъ София преминали посланицитъ Савино Менце и Орсато Ранина на пжтъ за Одринъ, гдето тѣ разчитали да пристигнатъ преди султана да тръгне за Силистра⁶⁾. Сжщитъ посланици придружили султана до Богазъ-къой на Дунава. Отъ тамъ турскитъ войски се опжтили къмъ Исакача, срещу поляцитъ и великия везиръ разрешилъ на Ранина да се върне въ Цариградъ, а на Менце — въ София. Последниятъ изпратилъ отъ София обстоенъ докладъ на републиката, съ молба да му се изпратятъ бързо пари⁷⁾. Презъ 1674 г. презъ зимата русенския търговецъ Виченцо ди Джиовани билъ въ София, гдето трѣбвало да уреди нѣкакви смѣтки⁸⁾. Презъ 1675 г. отецъ Григорио отъ Чипровецъ, кустодъ и генераленъ викарий на София дава сведения въ Дубровникъ за софийската дубровнишка колония. Той се оплаква на ректора и съветницитъ на републиката, че нѣкои

¹⁾ Div. not. т. 140 f. 101.

²⁾ „Giorgi Bosnese capellano di Soffia“.

³⁾ Test. т. 69 f. 122. На края на завещанието се подписалъ още единъ дубровнишки търговецъ — Florio d'Andrea Florinij.

⁴⁾ Писмо отъ 25. IV. 1671 г. fasc. 60 № 1976. Този дубровчанинъ често пжти билъ натоварванъ съ изпълнението на редица обществени служби въ Турция.

⁵⁾ Fasc. 60 № 1976.

⁶⁾ Писмо отъ 14. VII. 1673 г. fasc. 47 № 1845.

⁷⁾ Писмо отъ 1. X. 1673 г. fasc. 47 № 1845; Сжщиятъ отправилъ отново бърза молба отъ Прокупле да му се изпратятъ суми, за да повърне взетитъ пари въ заемъ още въ Провадия. Въ писмото той съобщава за голъмата чумна епидемия, която само въ Цариградъ взимала повече отъ 10,000 жертви на день. Писмо отъ 21. X. 1673 г. fasc. 47 № 1845.

⁸⁾ Писмо отъ 26. II. 1674 г. fasc. 40 № 1803.